

Obsah

Obsah	4
Úvod	7

I. Ze seminárních prací studentů Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy

Cesta uzdravení	11
Křtem se mění vše.....	12
Důvěra v Boží pomoc.....	15
Zvonek nezvoní a nezvoní	16
Nový začátek	19
Křest jako hra na klavír.....	20
Znovuobjevování křtu	21
Hluboká orba.....	23
Bůh existuje a má mě rád.....	24
Touha po svatém přijímání	26
Operace slepého střeva	27
Víra jako běh.....	29
Křest jako řeka mého života.....	30
Znovuobjevení Krista.....	31
Blízkost Krista	33
Strach z nicoty	35
Rámec matky Církve.....	36
Přebije všechny trumfy jediným gestem.....	38
Přehození výhybky	40
Hledala jsem nauku, dostala příběh.....	41
Shromáždění pokrytců	42
Máš super kolo, můžu se svést?.....	43
Křest po mši.....	44
Abba Otče.....	47
Ochrana a jistota	48
Život konvertity	50
Jízdenka na cestě za Bohem.....	51
Velmi nenápadně	52
Pramen života.....	54
Etapy života	55

Úvod

II. Co četba seminárních prací vyvolala u dalších lidí?

Dítě Boží	58
Překážka křtu.....	58
Rudý sever.....	59
První nadechnutí	60
Milosrdný Bůh	61
Okem učitele	61
Jako bych vylezl z kanálu	62
Pohled zvenčí.....	63
Povolání ze tmy do světla.....	63
Největší opravdový smysl.....	65
Křest má více vrstev	66
Přečteno jedním dechem.....	67
Boží náruč.....	69

... ať už je, aby tak, jak děti budou nabývat rozumu a budou schopny vzdělávání, být ochotni a schopni se postarat o poznávání víry dítěte a o její přijetí. Někteří rodiče toho jsou schopni a velmi se o to snaží, jiní by snad rádi, ale nudaší, to nebo se na to necítí a konečně jiní jsou na tom, že křesťanskou vírou někde blízko nuly, a pokud se to seznání, sice mají dětem co předat.

... A právě o těchto případech se někdy dlouze diskutuje. Nemít se, že se dítě křem k víře církve nepřijde, že vzhledem k mihové nebo žádné víře rodiče není naděje, že se o víru dítěte postarají, a že je tedy třeba křest odložit. Církevní texty rozumnou radou na křesťanskou výchovu během růstu dítěte v zásadě požadují a skepticky až odmítavě se staví k situacím, kde naděje na uvedení do víry rodič či křtiny je mála či žádná. Pastorační praxe je různá – od striktního vyžadování záruk pozdějšího zájmového vývoje až po ochotu pokřtít každé dítě, o jehož křest rodiče požádají. A realita se klene k názoru, že o tom, jak bude vypadat v konkrétní rodině možnost křesťanské výchovy a uvádění do víry za pět a více let toho mnoho nevíme ani u křesťanů, ať už jde v této věci o maximum či minimum.

... Zde se nechceme tento problém přímo řešit nebo se stát soudci v detailech. Říká se takový bonmot: "Když se sejde několik kradlů a chtějí se zabavit, položte otázku, zda vykonat nebo odložit křest dítěte, jehož rodiče víru nepřekřesají. Ke společnému shodnému závěru nejspíš nedojdou, ale hodnou budete mít od nich pokoj."